

نقش علمای شیعه در گسترش تشیع در اوده

سیدمنظر عباس رضوی

چکیده

گسترش مذهب و دین، یکی از اقدامات مهم و رسالت‌های اصلی عالمان و متفکران دینی است که می‌تواند در دوره‌های مختلف زمانی، با فرایند خاص خود روبه‌رو باشد و موانع و چالش‌های فراوانی در برابر آن وجود دارد. اوده از مناطق مهم و اثربخش در هند به‌شمار می‌آید که دیگر نواحی از آن تأثیر می‌پذیرفته و این منطقه، جایگاه فرهنگی و مذهبی برجسته‌ای در هند داشته است. بنابراین، بررسی تاریخی نقش عالمان و قدیسه‌پوزان تشیسی این منطقه، در زمینه ترویج و گسترش تشیع، از نژادهای علمی امروز است که در این نوشتار بررسی می‌شود.

تأسیس کتابخانه، مدرسه‌های علوم دینی، مراکز علمی، پرورش شاگردان و تأسیس مراکز فرهنگی از یک سو و رقابت و مبارزه با گروه‌های رقیب مانند سولکان، ایشاریان، وهلیان و نامسان، از مهم‌ترین اقدامات عالمان شیعه در اوده به‌شمار می‌رود که در این تحقیق به آن اشاره خواهد شد.

واژگان کلیدی

عالمان شیعه، گسترش تشیع، اوده هند، فرهنگ تشیسی، گروه‌های اجتماعی اوده.

نقش علمای شیعه در گسترش تشیع در اوده

منظر عباس رضوی

جغرافیا / آسیا / شبه قاره هند / هند

منبع: سخن تاریخ - بهار ۱۳۸۹ - شماره ۸ (صفحات ۸۰ تا ۹۹) مکان چاپ: قمناشر: جامعه

المصطفی العالمیه تاریخ چاپ: ۱۳۸۹ هجری شمسی زبان: فارسی

علمای شیعه هند تشیع اوده گسترش تشیع شبه قاره هند

گسترش مذهب و دین، یکی از اقدامات مهم و رسالت‌های اصلی عالمان و متفکران دینی است که می‌تواند در دوره‌های مختلف زمانی، با فرآیند خاص خود روبه‌رو باشد و موانع و چالش‌های فراوانی در برابر آن وجود دارد. اوده از مناطق مهم و اثربخش در هند به‌شمار می‌آید که دیگر نواحی از

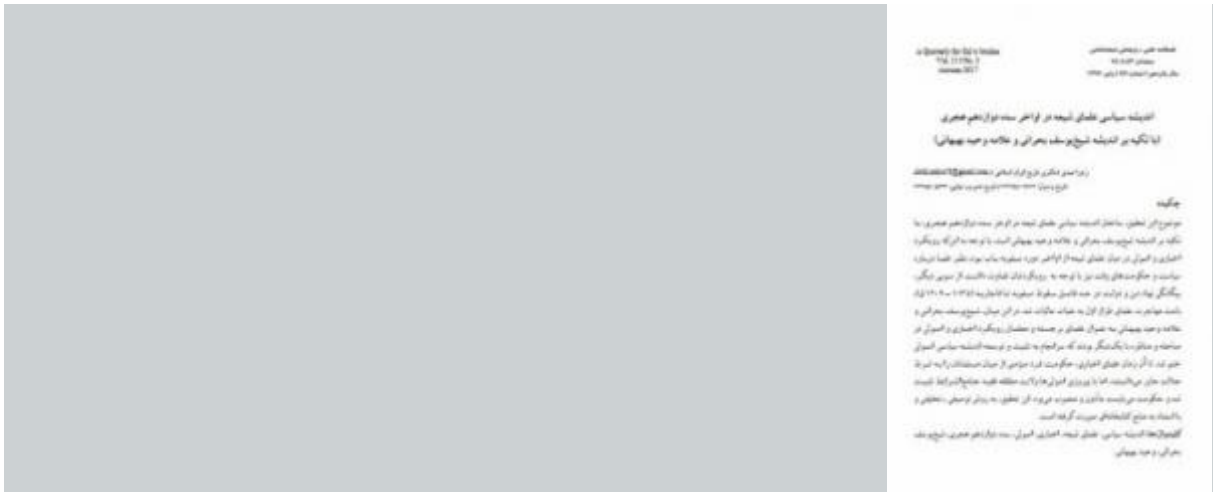
آن تأثیر می‌پذیرفتند و این منطقه، جایگاه فرهنگی و مذهبی برجسته‌ای در هند داشته است. بنابراین، بررسی تاریخی نقش عالمان و اندیشه‌ورزان شیعی این منطقه، در زمینه ترویج و گسترش تشیع، از نیازهای علمی امروز است که در این نوشتار بررسی می‌شود. تأسیس کتابخانه، مدرسه‌های علوم دینی، مراکز علمی، پرورش شاگردان و تأسیس مراکز فرهنگی از یک سو و رقابت و مبارزه با گروه‌های رقیب مانند صوفیان، اخباریان، وهابیان و ناصبیان، از مهم‌ترین اقدامات عالمان شیعه در اوده به شمار می‌رفت که در این تحقیق به آن اشاره خواهد شد

گستره علم امام در اندیشه علمای شیعه

محمد رضا بهدار

«علم امام» از مسائلی است که همواره اذهان علما و متفکران شیعی و حتی بسیاری از پیروان ائمه علیهم السلام را به خود مشغول کرده است. بدین روی، سبب ایجاد پرسش‌هایی از ائمه اطهار علیهم السلام در این باره شده است. با توجه به پرسش‌های متعددی که در این زمینه مطرح است، این نوشتار تنها از یک منظر به این مساله می‌پردازد که آن، علم امام از منظر علمای شیعه است، به این که شعاع این علم چه مقدار است و تا کجا امتداد و وسعت دارد. با وجود وحدت نظر اندیشمندان شیعی در برخی حوزه‌های بحث علم امام، در بعضی موارد از جمله پرسش مزبور، پاسخ‌های واحدی دریافت نمی‌شود و به طور کلی، همه نظریه‌ها را می‌توان در سه دیدگاه تقسیم کرد: رویکرد تردید و سکوت، رویکرد محدودیت علم امام، رویکرد احاطه علمی کامل امام به همه چیز.

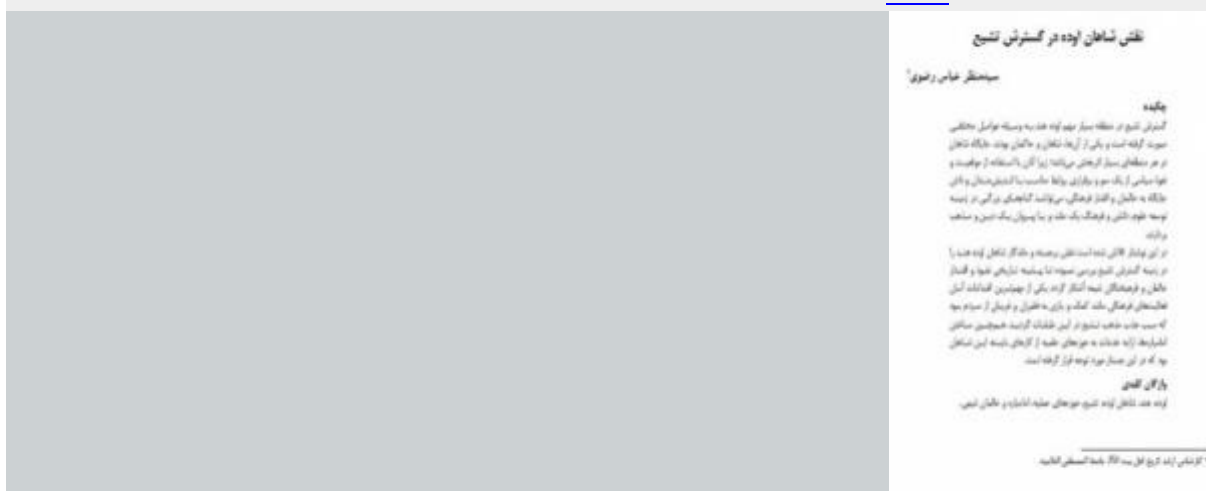
اندیشه سیاسی علمای شیعه در اواخر سده دوازدهم هجری (با تکیه بر اندیشه شیخ یوسف بحرانی و علامه وحید بهبهانی)

زهرآبیدی

موضوع این نظرسنجی، ساختار اندیشه سیاسی علمای شیعه در اواخر سده دوازدهم هجری، با تکیه بر اندیشه شیخ یوسف بحرانی و علامه وحید بهبهانی است. با توجه به این که رویکرد اخباری و اصولی در میان علمای شیعه از اواخر دوره صفویه باب بود، نظر علما درباره سیاست و حکومت‌های وقت نیز با توجه به رویکردشان تفاوت داشت. از سویی دیگر، بیگانگی نهاد دین و دولت در حد فاصل سقوط صفویه تا قاجاریه (۱۱۳۵ - ۱۲۰۹ ق)، باعث مهاجرت علمای طراز اول به عتبات عالیات شد. در این میان، شیخ یوسف بحرانی و علامه وحید بهبهانی به عنوان علمای برجسته و معلمان رویکرد اخباری و اصولی در مباحثه و مناظره با یک‌دیگر بودند که سرانجام به تثبیت و توسعه اندیشه سیاسی اصولی ختم شد. تا آن زمان علمای اخباری، حکومت فرد مؤمنی از میان مسلمانان را به شرط عدالت جایز می‌دانستند، اما با پیروزی اصولی‌ها ولایت مطلقه فقیه جامع‌الشرایط تثبیت شد و حکومت می‌بایست مأذون و منصوب می‌بود. این تحقیق، به روش توصیفی - تحلیلی و با استناد به منابع کتابخانه‌ای صورت گرفته است.

اندیشه سیاسی شیعه

دیگر آثار نویسنده بیشتر...

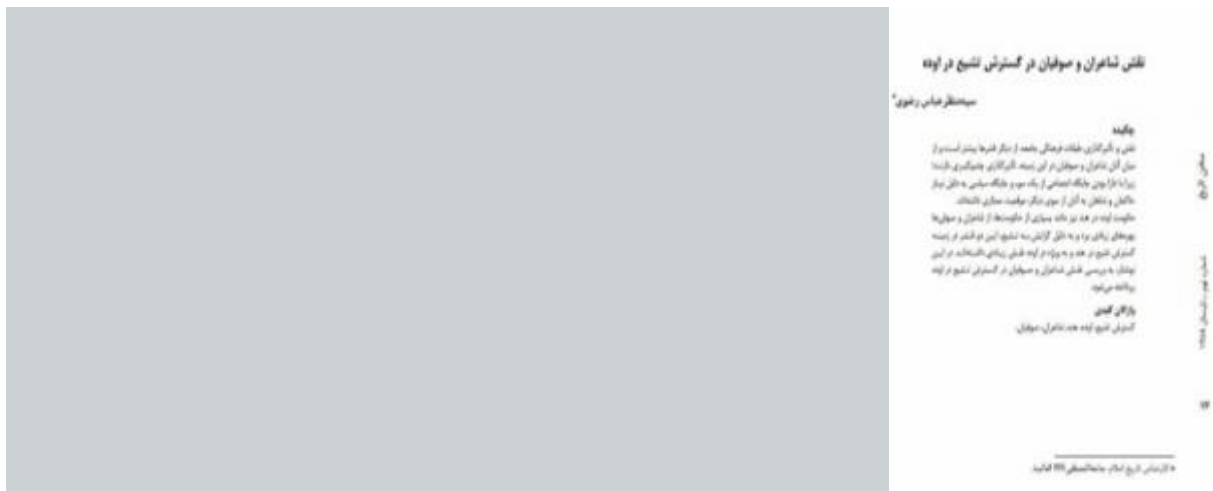

نقش شاهان اوده در گسترش تشیع

منظر عباس رضوی

گسترش تشیع در منطقه بسیار مهم اوده هند به وسیله عوامل مختلفی صورت گرفته است و یکی از آنها شاهان و حاکمان اوده است. شاهان اوده در هر مقطعی سزاگراشی می‌نمودند و این کار را با استفاده از موقیعت و نفوذ سیاسی از یک سو و برقراری روابط مناسب با اندیش مندان و دادن جایگاه به عالمان و اقشار فرهنگی، می‌توانند گام‌های بزرگی در زمینه توسعه علوم، دانش و فرهنگ یک ملت و یا پیروان یک دین و مذهب بردارند. در این نوشتار تلاش شده است نقش برجسته و ماندگار شاهان اوده هند را در زمینه گسترش تشیع بررسی نموده تا پیشینه تاریخی نفوذ و اقتدار عالمان و فرهیختگان شیعه آشکار گردد. یکی از مهم‌ترین اقدامات آنان فعالیت‌های فرهنگی مانند کمک و یاری به فقیران و غریبان از مردم بود که سبب جذب مذهب تشیع در این طبقات گردید. هم‌چنین ساختن امام‌باره‌ها، ارایه خدمات به حوزه‌های علمیه از کارهای بایسته این شاهان بود که در این جستار مورد توجه قرار گرفته است.

تاریخ/دولت‌های شیعی/هند/اوده

نقش شاعران و صوفیان در گسترش تشیع در اوده

منظر عباس رضوی

نقش و تأثیر گذاری طبقات فرهنگی جامعه، از دیگر قشرها بیشتر است و از میان آنان شاعران و صوفیان در این زمینه، تأثیر گذاری چشم گیری دارند؛ زیرا با دارا بودن جایگاه اجتماعی از یک سو، و جایگاه سیاسی به دلیل نیاز حاکمان و شاهان به آنان از سوی دیگر، موقعیت ممتازی داشته‌اند. حکومت اوده در هند نیز مانند بسیاری از حکومت‌ها، از شاعران و صوفی‌ها بهره‌های زیادی برد و به دلیل گرایش به تشیع، این دو قشر در زمینه گسترش تشیع در هند و به ویژه در اوده نقش زیادی داشته‌اند. در این نوشتار، به بررسی نقش شاعران و صوفیان در گسترش تشیع در اوده پرداخته می‌شود.

جغرافیا/آسیا/شبه قاره هند تاریخ/دولت های شیعی/هند/اوده